

BATIL KIYASLARLA, BATIL SİSTEMLER, İSLAM'A MAL EDİLEMEZ! (1)

Vahdet Gazetesî'nin 6-12/Mays/1991 tarihli nüshasında „İslam'da Parti“ başlığı altında bir yazı okuduk.

Yanlış bir başlık:

Yeni mal bulmuş mağribîler gibi, particilere cüret veren ve „Aradığımızı şimdi bulduk!“ diye harekete geçirerek bildiri halinde dağıtılan bu yazının yanlışlığı isminden de belli! Şöyle ki: „İslam'da parti!“ tabiri hatalı bir terktir. Bu terktib, mâlum, iki kelimededen müteşekkil: Biri zarf, diğeri mazruf; İslam zarf, parti mazruf! Buna göre mana şu:

İslam'ın içinde, önünde ve yapısında parti vardır. Bu itibarla Vahdet'e sormak lazım: Yakın zamanda beşer kafasının

„Ben; bu kanunun, bu anayasa ve bu yönetmenlikler çerçevesinde hizmet edeceğim!“ diyor. Öbürü de „Ben de cemaat olarak, organize olarak, parti olarak aynı şeyleri söylüyor“. İkisi arasında fark yoktur. Yemin etse de etmese de ve ettiğiyi yemin İslamî olsa da olmasa da zahirde ikisi de kâfirdir.

Ancak, bunlara hemen kâfirsın, demek doğru olmaz; kalbine bakılır; kalben inanarak mı söylüyor yoksa bir korku neticesi olarak mı söylüyor?

Şayet kalben ve inanarak söylüyorsa, küfrüne hükümlenir. Ama sözleriyle tabii olduğunu açıkladığı halde kalben, adı ne olursa olsun, gayri İslamî hiçbir sistemi, en ufak bir sevgi duymadan ve sadece gönlünde Allah nizamı olan ikinci durumdaki kişi veya kişiler ikrah, takiyye veya mustaz'aflik konumlarından dolayı diliyle söylemiş, ama kalbi imanla mütmeindir. Bu kişi müslümandır ve kardeşimizdir.“

Ve ilave ederek diyor ki: „Gerçek şu ki, İslamî olmayan tüm sistemlerin sultası altında yaşayan dünyadaki tüm müslümanların durumu ikinci durumda anlatmaya çalıştığımız konumdur.“ Ve devamla: „Bu hususiyetin genel adı takiyyedir, mustaz'af'tır ve ikrah'tır,“ diye yazıyor.

İşte Vahdet böyle diyor!

Cevaplarımız:

1- Partiyi ferde kıyas etme mümkün mü? „Batıl sistemleri kabul ve benimsemeye ikisi arasında fark yoktur: İkisi de kâfirdir,“ demek doğru ise de tâbi olduğunu açıkladığı halde kalbiyle İslamî olmayan hiçbir sisteme en ufak bir sevgi duymayan ve fakat diliyle söyleyen parti ile fert bir değildir. Şöyle ki:

Fert, İslamî olmayan müesseselerde, mesela işyerlerinde kendi şahsiyetini zedelemeyecek şekilde çalışması caizdir. Vahdet'in tâbiyile; ikrah, takiyye, mustaz'aflik durumu olmasa da. Mesela: Fetva kitaplarımızda; „Bir müslümanın,

kâfirlerin ziraat, sulama gibi işyerlerinde çalışması caizdir.“ (Bezzaziye; Kitab'ül-icare, 10. bölüm, Hazar ve İbahe)

Demek oluyor ki, bir müslümanın ikrah, takiyye veya mustaz'aflik durumu olmaksızın da bir kâfirin işyerinde çalışması caizdir. Yeter ki, kalbini sağlam tutsun!

Partiye gelince:

a) Partinin tüzüğünü hazırlıyacaksınız ve tüzüğün ikinci maddesinde diyeceksiniz ki:

„Madde: 2- Partinin gayesi programında yazılı hususları gerçekleştirecektir: Bunun için anayasa ve 2820 sayılı siyasî partiler kanunu çerçevesinde faaliyet gösterecektir.“

Refah partisinin tüzüğünün 2. maddesi iste böyle! Tüzüğünde yer verdiği siyasî partiler kanunun bazı maddelerini görelim:

„Madde: 4- Siyasî partiler demokratik siyasî hayatın vazgeçilmez unsurlarıdır. Atatürk ilke ve inkılablarına bağlı olarak çalışırlar. Siyasî partilerin kuruluşu,

Şeriat'ı kaldırma, yerine küfrün kâfirin kanunlarını getirme, Hilâfet'i lağvetme, Kur'an harflerini kaldırıp yerine latin harflerini getirme, içki, kumar, faiz, zina gibi haramlara müsaade eden kanunlar, İslam dinine ve bilcümle birer dinamit mesabesinde olan 98 dinamiti Allah'ın dininin temeline koyma kanunları hep bu meclisten geçmiştir, geçmektedir, tatbikatına devam edilmesi ve ilel-ebed korunmasına ve devam etmesine dair verilen sözler ve yapılan yeminler hep bu çatı altında olup bitmekte, değil mi?

mahsulü olan parti sistemini vaz-i ilahî olan İslam'ın içine ve yapısına kim koydu?

Mamafih Vahdet, İslam'da parti olduğunu isbat etmek üzere bir takım deliller serdetmektedir. Bunlar birer kıyastır, kıyas delilleridir. Ve bu noktada iki soru akla gelmekte:

1- Bu kıyaslar sahih midir?

2- Vahdet kıyas yapabilir mi?

Önce yaptığı kıyasları bir bir görelim:

a) Partiyi ferde kıyas,

b) T.C. meclisini Hilfu'l-Füdul'a kıyas,

c) Haram hükümleri mübah hükümlere kıyas,

d) T.C. milletvekillerini mustaz'aflara kıyas,

e) T.C. meclisindeki icraatı Hilfu'-İFüdul'daki icraata kıyas,

f) Partiyi bir vasıtaya, bir alete kıyas.

Şöyle ki:

1- Vahdet, partiyi bir ferde kıyas ediyor ve diyor ki, „T.C. meclisine girip çalışması, herhangi bir ferdin kâfirlerin müesseselerinde çalışması, mahiyet itibarıyla birdir. Birisi,

organlarının seçimi, işleyişi, faaliyetleri ve kararları anayasada nitelikleri belirtilen esaslara aykırı olamaz.”

Şimdi soralım: Durup dururken, yani bir ikrah, bir takiyye veya bir mustaz'aflık durumu olmaksızın bir müslüman bu sözleri söyleyebilir veya yazabilir mi? Ve bir müslüman illa da parti kurmaya mecbur mu? Peygamber ve sahabe parti mi kurdu? Bunun fetvasını aldı mı particiler?!

b) Hazırladığınız tüzüğü ne yapacaksınız? Götürüp T.C.'nin İçişleri Bakanlığı'na vereceksiniz ve ondan hazırladığınız tüzüğün kemalist sistemin prensiplerine uyup uymadığını soracak, uyduğu takdirde partinizi kurmak için izin istiyeceksiniz.

Bu davranışlarınız ve bu ameliniz şer'an caiz mi?

Fetvasını almış mı particiler?!

c) Bundan sonra yapacağınız hareket nedir? Gidip bir mel'unun mezarının başında saygı duruşu yapacaksınız, defterine „Onun yolunda ve onun izinde icraat yapacağınıza dair tüzüğünüzde yazılı olarak söz verdiğiniz ve bu tüzüğü ilgili bakanlıktan tasdik ettirdiğiniz ve ondan sonra da huzuruna gelip divan durmak üzere” arz-ı endam edeceksiniz...

Bu davranışlarınız şer'an caiz mi? Aldınız mı fetvasını?

d) Parti binalarını kiraliyacaksınız. Hürmet ve tazim yerlerine Hübel'in fotoğraflarını asacaksınız ve altında oturup çalışacaksınız...

Bu davranışınız da şer'an caiz mi? Aldınız mı fetvasını? Peygamber gelse bunların parti binalarına girer mi?

e) Milletvekili seçildiniz. Laik düzenin kürsüsüne çıkıp „Anayasayı koruyacağınıza, Hübel'in ilke ve inkılabları doğrultusunda vesaire çalışacağınıza ve bütün bu inkılabları koruyacağınıza” yemin edeceksiniz. Yeminin şekli ne olursa olsun! Veya İslamî olmasın?..

Bu davranışlarınız caiz mi? Fetvası alınmış mı?

f) Türkiye'nin Dar'un-Nedve'sinden ibaret olan T.C.'nin meclisinde ve Hübel'in nazaretinde, bir müslümanın oturması ve şirk esasına dayanan kanun tekliflerinin yapıldığı ve müzakereler icra edildiği ve neticede demokratik usullere göre parmakların sayılıp karara bağlandığı ve hele hele idam kararlarının verildiği veya zanilerin, canilerin, hırsızların affedilme kanunlarının çıkarıldığı ve tasdik edildiği bir yerde, bir müslümanın oturup bu konuşmaları dinlemesi caiz mi? Aldınız mı bunların fetvasını?

g) Kur'an şöyle der:

„Ayetlerimiz hakkında münasebetsizliğe dalarları gördüğün vakit başka bir mevzu dalmalarına kadar onlardan yüz çevir. Eğer şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra hemen kalk, o zalimler topluluğu ile oturma!” (En'am, 68)

Bir başka ayet:

„Allah size, kitabı olan Kur'an'da: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber oturmayın. Çünkü o zaman siz de şüphesiz onların benzerisiniz, diye bir ayet indirdi. Allah şüphesiz münafıkları ve kâfirleri toptan cehennemde toplıyacaktır.” (Nisa, 140)

Şeriat'ı kaldırma, yerine küfrün kâfirin kanunlarını getirme, Hilafet'i lağvetme, Kur'an harflerini kaldırıp yerine latin harflerini getirme, içki, kumar, faiz, zina gibi haramlara müsaade eden kanunlar, İslam dinine ve bilcümle birer dinamit mesabesinde olan 98 dinamiti Allah'ın dininin temelini koyma kanunları hep bu meclisten geçmiştir, geçmektedir, tatbikatına devam edilmesi ve ilel-ebed korunmasına ve devam etmesine dair verilen sözler ve yapılan yeminler hep bu çatı altında olup bitmekte, değil mi? Oraya gidip oturmak ve o küfür sözleri dinlemek, mezkûr ayetlerin şümülüne girmez mi? Kim buna „Hayır!” diyebilir? Binaenaleyh, T.C. meclisinin Dar'un-Nedve meclisinden ne farkı var? Oturanlar da birer Ebu Cehil olmaz mı? Herhalde

buna „Vahdet“ Gazetesi de „Hayır!” diyemez!

İşte ferd ve işte parti! Hangi müslüman bunları birbirine kıyas edebilir? Ferdin kalbini sağlam tutması kâfi! Ya partici; şeriat'ın kabul etmediği bunca söz, fiil ve hareketleri hangi hükümlere bağliyacaktır?

Ayrıca Vahdet ne diyor? Diyor ki: „İkrah, takiyye veya mustaz'aflık konularından dolayı diliyle söylemiş ama, kalbi imanla mütmeindir. Bu kişi müslümandır ve kardeşimizdir.”

Bu noktada da Vahdet'e sormak lazım: Yukarıda maddeler halinde görüldüğü üzere, partinin durumu, sadece söylemekten ibaret değil ki? Fiil, hareket ve icraatlar da birbirini takib etmektedir. Vahdet, acaba bunlara ne buyurur?

2- T.C.'nin meclisi ve Hilfu'l-Füdul:

Bu iki meclisi birbirine kıyas etmek de batıldır. Zira birinin kuruluş gayesi, ezilen mazlumları korumak ve kurtarmak, diğerinin ise kanun yapmak, şeriat'a taban tabana zıt olan demokrasiyi ve laikliği korumaktır. Bir başka ifade ile: Hilfu'l-Füdul'da kul haklarını tecavüzden korumak, T.C. meclisinde ise, Allah'ın hâkimiyet hakkını gasbedip kullara vermek veya verenlere karşı ses çıkartmamak, susup kalmak!..

Keza; T.C. meclisinin kuruluş ve icraatında temel olarak şeriat yoktur; şeriat'ın kaldırılması vardır. Hatta herşey şeriat'ın aleyhinde ve şeriat'ın hilafına! Hilfu'l-Füdul'da ise düşünün bir kere, şeriat'ın hilafına icraat yapılsaydı, acaba Peygamber (s.a.v.), „Davet edilsen giderim!” der mi idi? Nitekim: Darü'n-Nedve'ye davet edildiği halde gitmedi!..

3- T.C. meclisindeki icraati Hilfü'l-Füdul meclisindeki icraata kıyas etmek de batıldır. Şöyle ki:

T.C.'de küfür esasına dayanan yeminler yapılır, Hübel'in huzurunda divan durulur, kararlar demokratik usule dayanır... Hilfü'l-Füdul'da öyle mi idi?

4- T.C. milletvekillerini; ikrah, takiyye ve mustaz'aflık mevzuuna girenlere kıyas etmek de fasiddir ve batıldır. Şöyle ki:

Bu üç hüküm T.C. milletvekilleri hakkında cari değildir. Aslında bu üç mesele prensip itibariyle birdir. Ve genelde ikrah mefhumunda toplanır. Hangi milletvekili mükrehdir, öldürülmüştür veya ölümlle tehdit edilmektedir veya darb-i şedid, haps-i medid edilmektedir. Ki, ulemanın üzerinde ittifak ettikleri ikrah sebepleri bunlardır.

Bu itibarla; hangi milletvekili „mustaz'aflık” mefhumunun şümülüne girer. Tersine her biri birer kral gibi giyinmekte, yemekte, lüks arabalara binip evlerine gidip gelmekte ve yaşamaktadırlar. Bunlar mustaz'af değillerdir. Belki kendilerini öyle zannederler, ama hiç de öyle değillerdir ve böyleleri can verirken, öyle söyleyecekler, ama kabul görmeyecektir. Bakınız Kur'an ne diyor:

„(İnkârcılarla kalıp) nefislerine zulmedenlerin canlarını melekler almaya geldiklerinde onlara: Ne haldeydiniz? diye soracaklar. Onlar da: Biz yeryüzünde kâfirlerin içinde dinin emirlerini yapmayan aciz kimselerdik, derler. (Melekler) onlara Allah'ın yeri geniş değil miydi? Oraya hicret edeydiniz ya! derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir yerdir. Ancak hiçbir çareye gücü yetmiyen ve güç için hiçbir yol bulamıyan gerçekten kudretsiz ve zavallı olan erkek-kadın ve çocuklar hariç. İşte bunları Allah'ın affetmesi umulur. Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.” (Nisa, 97-99)

Şimdi Vahdet'e soralım: T.C. milletvekilleri birinci ayette tasvir edilen zalimlerden mi yoksa yol-iz bilmeyen güçsüz ve çaresiz kalan erkekler veya kadınlardan mı veyahut da çocuklardan mı? Cevabını ister milletvekilleri versin, isterse onların avukatı konumunda olan Vahdet versin!..

Üç mesele:

Diyor ki Vahdet, üç ayrı özellikle karşı karşıyayız:

1- Zulmü ortadan kaldırmak için gerekirse müşriklerle yardımlaşırız. Hilfü'l-Füdul da olduğu gibi. Buna genelde „Evet!”

2- Takiyye, mustaz'aflik ve ikrah konularında kâfirler içinde yaşayabilir ve onlardan da görev alabiliriz; Küfre ve harama düşmemek kaydıyla. Ama hangi mustaz'afar?!

3- İslamî inanç ve amellerden taviz vererek müşriklerle hiçbir anlaşma caiz değildir. Buna „Evet!“

5- İyi niyetin tesir sahası:

Vahdet Gazetesi bilmeli ki, iyi niyet, ne küfrü imana, ne haramı mübaha ve ne de bid'atı sünnet'e çevirmez. İyi niyetin tesir sahası vecibeler ve mübahlardır. Vahdet, bunları birbirine kıyas ediyorsa yanılıyor. Zira iyi niyet; vecibelerin sıhhatına ve dolayısıyla sevabına vesile olur. Mübahların da sevap getirmesine sebep olur. Bu hususta „Ya Hep, Ya Hiç“ başlığını taşıyan bildirimizin tekrar tekrar okunması tavsiye olunur.

6- Alet başka, amel başkadır:

Particilerin sık sık kullandıkları ve partiyi meşru göstermek için partiyi araç ve alete kıyas etmeleri batıldır. „Biz partiyi parti olarak kullanmıyoruz, araç olarak kullanıyoruz; ayağımızın ayakkabısı, başımızın şemsiyesi gibi kullanıyoruz...“ derler. Vahdet, partinin araç ve alet olma keyfiyetini particilerden almış olsa gerek.

Halbuki parti; bir araç, bir alet değil, bir amel, bir hareket ve bir metoddur. Dolayısıyla Ahkâm-ı Şer'iyeye'den birine girer ve en azından haramdır.

Vahdet Gazetesi diyor ki: Türkiye'de partinin küfür olduğunu söyleyenler şu iki tesirden kaynaklanmaktadır:

1- Seyyid Kutub'un „Yoldaki İşaretler“ kitabını anlamamışlar,

2- Maksatlı propaganda: Emperyalist ve siyonistlerin maksatları veya Türkiye'deki müslümanlara kendi siyasî vesaire tesir etmek isteyen dahilinde ve haricdeki fert, grup ve devletlerin nefsi propagandalara.

Şimdi sorun: Vahdet yazarlarına veya okuyucularına: Parti aleyhinde sıralanan bunca deliller; bir kitabın yanlış anlaşılması neticesi midir, yoksa dış güçlerin propağandası mıdır veyahut da kendilerinin de kabul ve itiraf ettikleri gibi, İslam dışı bir sistem oluşu mudur?

Ve netice:

Vahdet ve kıyas:

Kıyas bir ilim işidir, bir ictihad işidir. Acaba Vahdet Gazetesi kıyas'ın lügat ve şer'î manalarını, şartlarını, rükünlerini, hükümlerini, nev'ilerini, mevaridini, muaraza ve defillerini vesairesini biliyor mu?

Bilse bile yine de kıyas yapamaz. Çünkü, kıyas da bir ictihad meselesidir; şeriat adına hüküm izhar etmek demektir. Eğer Vahdet böyle bir iddiada bulunuyorsa, ne çabuk müctehid oldu?!

T.C Meclisi ve takiyye:

Vahdet Gazetesi, T.C. meclisinde müşrik kemalistlerle çalışmaya müsaade ediyor ve bu bir „Takiyye“dir diyor. Yani particilerin takiyye yapmak suretiyle şirk kanunlarının bekçileriyle bir arada çalışmalarında bir beis görmüyor, hatta tavsiye ediyor.

Vahdet Gazetesi, T.C. meclisine girmeden önceki ve girdikten sonraki olup bitenleri ya görmüyor ya da takiyyenin ne demek olduğunu bilmiyor. Veyahut da üçüncü bir şık akla geliyor ki, o da Vahdet Gazetesi, aklınca yeni bir fıkıh oluşturmak istiyor...

Hangi şıkkı nazar-ı itibara alırsanız alınız, Vahdet bir çıkmazın içine düşmüştür. „Yok illa da ben çıkarım!“ diyorsa, hep birlikte nasıl çıkacağını görelim!..

Meşru ve merdud:

Başta particiler olmak üzere, taviz veren ve rejimle içice çalışan kuruluşları „Tebliğ“ metodu ile aynı kefeye koyması, Vahdet'in yaptığı hatalardan, hatta fahiş hatalardan biridir. Zira; vahye dayanan bir metoda sahip meşru ve Rabbanî bir kuruluşu, batıl ve şeytanî metodlarla aynı kategoriye tabi tutup bunlara da Rabbanî, mübarek, sırat-ı müstakim ve İslamî gibi vasıflarla vasıflandırmak, insafsızlığın ta kendisi

değil midir? Hatta demokratların, „Partiler, demokrasinin vazgeçilmez unsurlarıdır“ diye tarif ettikleri şeytanî bir sisteme, Vahdet, nasıl olur da „Sırat-ı müstakim“ tabirini kullanır? Çünkü, bunlardan biri ilahîdir, diğeri ise şeytanîdir. Ve çünkü bunlar arasındaki fark, sadece tesir bakımından değil, hak ve batıl gibi temelde ve esasta farklılık arzeden keyfiyetlerdir.

Tevbe ve İstiğfar

Bineanaleyh, Vahdet Gazetesi bunu böyle bilmeli, yazısını geri çekmeli ve aynı zamanda tevbe ve istiğfarda bulunmalıdır. Ve nihayet bir daha böyle halt işlememeye azm ve cezmetmelidir. Dost acı konuşur!...

Hülâsa:

1- Batıl ve fasid kıyaslarla batıl sistemler ve bu arada particilik İslam'a yamanamaz!

2- Emr-i mâruf ve nehy-i münker yapmak ve bu arada hakka hak, batıla batıl demek farzdır. Bineanaleyh, particileri ve tavizcileri uyarmak, onlara kötülük değil, tersine onları ceहनemî bir uçurumun kenarından kurtarmaktır ve onlara en büyük iyiliktir.

3- Bir amelin makbul ve muteber olmasının iki şartı vardır: Bunlardan birisi o amelin şeriat'ta yeri olacak, diğeri de ihlasla yani iyi niyetle yapılacaktır.

4- Parti gibi batıl sistemlere „Rabbanî'dir, sırat-ı müstakim'dir, İslamî'dir“ gibi takdîrkar isimler ve ünvanlar vermek iftiradır, günahdır, haramdır ve hatta imanı tehlikeye düşürür.

5- Particiler ve tavizciler, kendilerini ikrah, takiyye ve müstaz'af hükümlerine tabi addedemezler. Çünkü, devlete gitmenin meşru, İslamî, sırat-ı müstakim'e sahip alternatifidir. O da Peygamberî bir metoddur, tebliğ metodudur.

6- Bineanaleyh, particiler ve genelde tavizciler ve uzlaşmacılar, sevab yerine günah kazanmaktadır.

7- Partici ve tavizci kuruluşların içinde hocalık yapanların arkalarında kılınan namazlar en azından mekruhtur. Çünkü bunlar fasıktırlar ve çünkü bunlar hakkı ketmiyorlar, hakkı söylemiyorlar.

„Mü'minler birbirlerinin velileri (dostları ve söz sahipleri)dirler; iyiliği emrederler, kötülükten men ederler...“ (Tevbe, 71)

„Vaktiyle Allah, kendilerine kitab verilenlerden; onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız diye söz almıştı. O sözü sırtlarının arkasına attılar da ona karşılık az bir bedel aldılar. (Böylece hakkı saklamak için) müşteri oldukları şey ne çirkindir.“ (Ali İmran, 187)

„Hayır, öyle değil, kim kendini Allah'a teslim ederse (iyi niyetli ve ihlaslı olursa) ve aynı zamanda güzeli (şeriat'ta olanı) yaparsa, onun mükâfatı Rabb'i katındadır, onlara korku yoktur. Onlar üzülecek değillerdir.“ (Bakara, 112)

„Kim bizim yapmadığımız bir işi yaparsa o iş merduttur (reddedilir, yüzüne çarpılır).“ (Buhari, İ'tisam, Müslim, Akziyye)

Selamlar!

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6